

Casa Hecht

Situata in Piata Mare nr. 8, Casa Hecht este una dintre cele mai vechi cladiri din respectiva incinta, conservand deopotrivă detalii gotice și renascentiste. După ceea ce pare, edificiul fusese înzestrat de la bun început cu două etaje, deoarece la fiecare dintre acestea, în mai multe încaperi, s-au pastrat elemente gotice: un ancadrament de ușă cu baghete încrucișate, precum și bolti în plasa și stelate realizate din teracota. Încaperile de la parter sunt de asemenea boltite, dar cu bolti cilindrice cu penetrări.

În prezent clădirea are tot două etaje, iar fațada din sprijin piață prezintă un parter apărat cu un parament de braie orizontale. Cele două nivele au sase axe compartimentate prin pilastri cu piedestaluri și capiteluri dorice. Antablamentul este decorat cu o friză de triglifi. O insiruire de consoli susține cornisa pronunțată, al cărui intrados este decorat cu rozete realizate în relief. În trecerea boltită de la nivelul parterului, pe partea stângă este încastrat un cadru de ușă în stilul Renastării, bogat ornamentat cu elemente de plastică. În centrul antablamentului este fixat un ecuson, pe care, în perioada interbelică era vizibil blazonul pictat al fostului primar săbian Johann Waida. Pe baza documentară, istoria clădirii se reconstituie începând cu mijlocul secolului al XV-lea. La acea vreme, casa a aparținut unui italian, Cristophorus Italicus de Florentia, cel care, împreună cu conaționalul său, Nicolaus de Wagio și cu primarul Oswald Wenzel, aveau să administreze împreună monetaria statului. În 1472, fiul acestuia, Paulus Italicus, a vândut clădirea în schimbul a 1.000 de guldeni, viitorului primar Georg Hecht. Acestui proprietar își dătorează unele dintre lucrările de construcție ulterioare, se pare supraetajarea, deoarece boltile gotice tarzii în plasa, realizate din teracota își gasesc analogii la biserică evanghelică din Șura Mare, aproximativ din aceeași perioadă, respectiv anul 1500. După moartea acestuia, în 1496, casa este preluată de către fiul său, care o va pune la dispoziția promotorilor spiritului lui Luther, pentru organizarea de slujbe religioase. În 1584, casa trece în proprietatea lui Johann de Walda, care o va păstra în familie timp de 237 de ani, suportând alte intervenții în funcție de gusturile acestuia, din perioada în spate datând ușă în stil renascentist din gangul portii, lung de 20 de metri. După ce o perioadă indelungată de timp, aici au locuit comitii săsi, în anul 1821 casa a fost achiziționată de Universitatea săsească, instituție echivalentă cu un Parlament al săsilor, în schimbul sumei de 20.000 de guldeni. Fațada

principală, cu accente clasice, ar putea fi incadrata în anii care au urmat ultimului schimb de proprietari.

□

Cuvinte cheie: [Casa Hecht](#)